

Sastavila sam svoje misli. Oni su dojmovi, utisci i zapažanja,
također o meni i vanjskome svijetu.
Pjesma!

Virus se širi daleko.
Odjednom je tu i svugdje.
Pokazuje nam da smo povezani.
Ne razlikuje između bogatih i siromašnih.
Pokazuje nam da smo svi isti.

Ne vjerujemo i zatvaramo granice.
Zid oko nas postaje sve uži.
Međutim, nesigurnosti daleko veće.
Krik za više strogih pravila još i glasniji.
A naše vrijednosti (slobode) su lake žrtve.

Strah se širi kroz naše misli.
Strah je opipljiv, energetsko polje nabijeno.
Strah je zarazan i uzima snagu.
Strah nas razdvaja od samih nas.
Strah nas daleko više razboli.

Vrlo brzo se pronalaze novi krivci.
Oni drugi, bili mladi ili stari.
Negiramo svoj pogled u ogledalu.
Jer oni drugi to smo mi.
Pogledajmo samo nas ljude uz prirodu i životinje.

Riječi poput idiota lako izgovaramo.
Ljutnja je u nama i stara je.
Pokazuje se samo u novom obliku.
Širimo hladnoću umjesto topline.
Nesvjesno sjenu umjesto svjetla.

Želimo se što prije vratiti na sve što smo navikli.
Nesigurnost za sutra je nepodnošljiva.
Naši vanjski identiteti dolaze do izražaja.
Tko smo mi bez svega što iznenada nedostaje?
I još smo tu, kako je moguće?

Prošlost je završena, počelo je novo.
Pažljivost nas već dugo uči.
Novo je u svakom trenutku.
Novo je u nama i u povjerenju.
Novo ublažava strah i daje snagu.

Virus nestaje daleko.
Odjednom nestaje tu i svugdje.
Pokazuje nam da smo povezani.
Ne razlikuje između bogatih i siromašnih.
Pokazuje nam da smo svi isti.